

Om stavning

En genomgång av Hille sockens äldsta kyrkbok, nämligen Födelse- och Dopboken för åren 1689 – 1724 ger en del information, som kan vara av intresse. Vi vidarebefordrar gärna en del av iakttagelserna. Den här gången gäller det hur man stavade bynamnen.

Redan i slutet av 1600-talet var byarna färdigbildade, dvs att de var indelade skattehemman. Sedan dess har inte särskilt mycket hänt på detta område. Visst har den odlade arealen utökats genom tiderna, men antalet hemman har inte ökats på annat sätt än genom delning. De bynamn som då användes är fortfarande i bruk med något undantag.

Stavningen av namnen har förvisso växlat. Säljemar har t ex kunnat stavas på hela 10 olika sätt och intar därmed tätplatsen. Andra byar ligger inte långt efter. Så här ser ”topp-listan” ut: Oppala 9, Mårdäng 8, Björke 7, Eskön 5, och Oslättfors 4 medan Varva, som ju inte är någon vanlig namnform bara stavades på två olika sätt.

Så här stavade man till Säljemar: 1689 Selliemar, 1693 Sälliemar, 1693 Seljemar, 1694 Sällmar, 1695 Sällemar, 1695 Selljemar, 1702 Sälljemar, 1716 Säljemar, 1718 Sæliemar och Sälmar. Siffrorna anger förstås de år då just den stavningen påträffats, men kan ha förekommit både tidigare och senare än det angivna årtalet. Visst kan man undra vad det här beror på, men det skulle väl föra för långt att redovisa funderingarna. Intressant är dock att den moderna stavningen av Säljemar förekom redan 1716.

/ Z Å

[Hillebygden, Nr. 2, 1983]